

[Indenrigsministeren.]

kunne betale sig at lade udføre, hvis det skulle ske med arbejdskraft til tarifmæssig løn, og så længe disse arbejdsopgaver ikke er opbrugt, mener jeg ikke, der er nogen grund til at tage spørgsmålet op til behandling i noget udvalg eller i en kommission.

Johs. Christiansen: I overensstemmelse med god parlamentarisk takt og tone skal jeg naturligvis takke ministeren for svaret, men jeg håber, ministeren vil forstå den tilføjelse, jeg ønsker at gøre, at i den tak er hverken hjertet eller forstanden med.

Jeg kan ikke se rettere, end at som forholdene har udviklet sig, ville det have været meget klogt og meget ønskeligt, om den højtærede indenrigsminister ville være gået ind på den tanke at lade alle disse forhold undersøge i en kommission eller i et særligt udvalg. Der er en sådan uro mellem de unge mennesker, der aftjener deres civile værnepligt, at jeg ikke tror, at samfundet, staten, nogen af os, hverken ministeren eller folketinget, kan være tjent med, at denne uro fortsætter. Det er ud fra denne betragtning, jeg har tilladt mig at stille den tanke til rådighed, at man skulle søge at komme til bunds i, hvad det virkelig er, der skaber denne uro; det er, som jeg sagde i motiveringen for mit spørgsmål, navnlig de tre forhold, jeg pegede på. Jeg forstod imidlertid, at ministerens svar var en afvisning, og vil derfor tillade mig at stille følgende tillægsspørgsmål: Agter ministeren at lade foretage en embedsmæssig undersøgelse af de nævnte forhold med det formål at søge årsagerne til uroen blandt militærnægterne fjernet snarest muligt?

Indenrigsministeren (Carl Petersen): Jeg har i mit første svar til det ærede medlem givet udtryk for min opfattelse, nemlig at de arbejdsopgaver, som for tiden løses af militærnægterne, er forsvarlige, og at ændringer vil være forbundet med vanskeligheder, når de skal finde sted indenfor den ret snævre grænse, loven foreskriver. Jeg har derfor ment det rigtigt, så længe de nuværende arbejdsopgaver er tilstrækkelige, ikke at søge forholde ændret; jeg kan tilføje, at skulle der indenfor et flertal i dette høje ting være ønske om en ændring, vil jeg selvfølgelig være villig til at drøfte

dette spørgsmål eventuelt ved et møde med partiernes formænd.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Vagn Bro* til justitsministeren:

„Hvad kan justitsministeren oplyse om visse uroligheder, der søndag den 22. april 1956 fandt sted på Københavns hovedbanegård, og som medførte, at to unge styrmandsaspiranter blev forhindret i at rejse den dag?

Kan justitsministeren endvidere give yderligere oplysning vedrørende urolighederne under dagbladet „Information“s bortkørsel af bladets nødavis?“

Vagn Bro: Søndag den 22. april 1956 blev to unge styrmandsaspiranter, der skulle rejse til Sydfrankrig til deres skib, og som forøvrigt var ledsaget af to smørere og to messedrenge, på Københavns hovedbanegård af en gruppe navnlig yngre mennesker, deriblandt 3—4 marinesoldater i uniform — hele gruppen var på 20—30 mand — forhindret i at indskrive deres rejsegods, hvis adressesedler blev fjernet. Jeg understreger, at dette skete under en ulovlig strejke, jfr. folketingets vedtagelse i så henseende. De pågældende blev meget imod deres vilje fotograferet, og de blev truet på det alvorligste. Det er mig bekendt, at der på et tidspunkt under episoden kom politi tilstede, og jeg har forstået, at dette medførte, at der blev lidt mere ro.

Jeg vil nu spørge den højtærede minister, om han er i stand til at forklare, hvorfor de unge mennesker de facto ikke kom til at rejse. Urostifterne var som sagt folk, der på offentlig plads forhindrede borgere i at forrette deres lovlige ærinde; de havde efter min mening intet dør at gøre, idet der — jeg gentager — var tale om en ulovlig strejke.

Samtidig tillader jeg mig at genoptage det ærede medlem hr. Viggo Starckes spørgsmål til den højtærede justitsminister torsdag den 5. april angående urolighederne i forbindelse med dagbladet „Information“s bladtransport. Jeg har meddelt dette til det ærede medlem, og han havde intet at indvende herimod, idet forholdet er det, at den højtærede justitsminister under sin